

Okoliczność, że podatnik niemający miejsca zamieszkania w danym państwie, który skorzystał ze swobody przepływu pracowników, nie może korzystać ze zwolnienia podatkowego, z którego mogą korzystać podatnicy mający w tym państwie miejsce zamieszkania, stanowi różnicę w traktowaniu osób mających miejsce zamieszkania w danym państwie i osób niemających w nim miejsca zamieszkania, a ponadto tworzy ograniczenie swobodnego przepływu ponadgranicznego.

Czy można — a jeśli tak, to w jakim zakresie — uznać tę nierówność traktowania z uwagi na miejsce zamieszkania za odpowiednią i uzasadnioną?

W sytuacji, w której całkowity przychód podatnika jest tak mały, że państwo źródła przychodu w ogóle by go nie opodatkowało albo opodatkowało w niewielkim stopniu gdyby chodziło o podatnika mającego w tym państwie miejsce zamieszkania, państwa członkowskie powinny, zdaniem Komisji, przy pobieraniu podatku dochodowego od osób niemających w tym państwie miejsca zamieszkania wziąć pod uwagę ich sytuację osobistą i rodzinną tak, by zagwarantować im równe traktowanie w porównaniu z podatnikami mającymi w tym państwie miejsce zamieszkania.

Gdy akty prawne wydane przez państwo członkowskie ustanawiają próg, poniżej którego uznaje się, że podatnik nie dysponuje środkami na finansowanie wydatków publicznych, nie ma podstaw, by różnicować podatników, których przychody nie przekraczają tego progu ze względu na ich miejsce zamieszkania.

Komisja uważa, że przepisy Tulumaksuseadus (estońskiej ustawy o podatku dochodowym oraz podatku od korporacji) na mocy których nie jest możliwe zapewnienie tego rodzaju zwolnienia od podatku dochodowego osobom niemającym w Estonii miejsca zamieszkania, które uzyskują połowę swych przychodów w Estonii, a połowę w innym państwie członkowskim, i których łączne przychody są tak niskie, że byłyby zwolnione z podatku, gdyby osoby te były podatnikami mającymi miejsce zamieszkania w Estonii — naruszają art. 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 28 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 10 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska/Republike Austrii

(Sprawa C-110/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/67)

Język postępowania: niemiecki

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 158 z 21.6.2008.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Hiszpania) — Emilia Flores Fanega przeciwko Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.

(Sprawa C-452/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/68)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 10.1.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-516/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/69)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Postanowienie prezesa siódmej izby Trybunału z dnia 12 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Węgierskiej

(Sprawa C-530/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/70)

Język postępowania: węgierski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 24.1.2009.